ז) יומא מג: תמיד כח: ירושל' יומא פ"ה ה"א, ג) סוכה ח., ד) תמיד לג:, ה) [מעילה טו.], ו) עי' רש"ק ול"ק שנתקשו בהכנת ביכור זה, ז) [פסחים עה:], ט) [סם מ:], י) [ועי' תו' יבמות ק. ד"ה והמיוחים]:

הגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה לבר וכו' עכ"ל כ"כ שהרי מצפון לדרום אמרו לעיכו. נ"ב נ"ל מלפון בכף שהוא סוף מזבח לדרום של בכף להיותו מקום תרומת הדשן:

שינויי נוסחאות

א] הגשות נמי דאמרן דכתיב (כ"י ע"ב): ב] הדם ישפוך אל יסוד מזבח העולה כל"ל (מ"ש): ג] נ"מ מדקתני בשהיא רבה במזרח מכלל דמקומה מזרח הוא מ"ט וכו' (פרי"ד, וכעי"ז בכתה"י), ועי' תוס' לג: ד] נ"ל לבית (*מ"ש). וכן גרס"י ותוס'. ה] משלשים (*מ"ש): ו] כר' ללרך לסוסף וכו': ז] נ"ל מיתיבי (*מ"ש): ח] נ"ל תני (מ"ש): ט] דהוה למעלה (*מ"ש): י] מינח קתני ממקך (*מ"ש): יא] בחטאת העוף (*מ"ש): יב] איכא דיליף מהאי קרא דלא מעכב כל"ל (*מ"ש): יג] ההיכל מה יציאתו מן ההיכל בסמוך לו דהיינו יסוד מערבי אף יריעתו מן הכבש בסמוך לו דהיינו יסוד דרומי ובכל וכו' כל"ל (צ"ק): יד] נ"ל סמוך לקרן (*מ"ש): טו] של מחתה נמקך (*מ"ש): טז] בנ"מ נוסף כי ביריעתו מן הכבש פניו לדרום וכשהוא ברצפה מחזיר פניו לצפון כלפי וכו': יז] פי' כ' אמה שעדיין יש מן הכבש למזבח, וכ' אמות של יסוד וסובב (ח"ס). וכל"ק גורס כ' אמה, ועו"ש, ועי' שטמ"ק: יח] לזורקה למוראה ונוצה (*מ"ש): יט] עי' ב"ח, וכל"ק גר' ממזרה למערב איכא ט"ז ומסקנא דכר', ופי' ממזרח בכף למערב כבש: כ] נ"ל נוסף שש מן הקרן לכבש ורוחב הכבש ט"ז (*מ"ש): כא] אמת (כתה"י): כב] מעמדו נמצא שהוא מרוחק מבית הדשן כ"ב אמות, שהוא עומד וכו' כל"ל והשתי ממקך (שמכ"י). וע"ז ל"ק ות"ש: כג] ס"ל בצפונה (גליון). וכל"ק וח"ש במזרחה: כד] עלה בכבש (סוכה שם): כה] הרי משפח המזבח ולכבש כל"ל (*מ"ש): כו] הכבש אמה של (*מ"ש): כז] אמה לצפון מקום מעמדו, נמצא כר' כל"ל (*מ"ש). נ"ל אמה מדרום (גליון): כח] משלשים אלא טפח (גליון): כט] העולה לג' דברים אלו אין (*מ"ש): ל] וגומר ממקך (*מ"ש): לא] אהבה דחני מיצה דמה ומיצוי חטאת כו': כל"ל (צ"ק): לב] עי' תוס' ס': לג] החיצונים אבל שירים הפנימים הוו במערב בלא קרן. כל"ל והסמ"ק, ומה"ד מדקאמר רבה במזרח. [ע' תוס' ג] ה"מ לאתויי מסיפא דקתני בהדיא שהיתה נעשית על קרן מזרחית דרומית. כל"ל (שמכ"י וב"ש): לד] ג' נ"ק מערבית דרומית (ו"נ מה שבאות הקודם) וע' פ"מ וטו"ק: לה] ע' מ"ע ביאור דכריסים ע"פ ותסתמנו. וגי' נ"ק ויש לומר משום וכו' קרן כדאמרי' לעיל גבי מודה ר"י בדמים דפריך נשקליה וכו' ואי אין כל דמים כו'. וע' בס"ז וס"מ ד"ס הני טפי וכו' בסופו: לו] נ"ל מלי (צ"ק): לז] נעשית במזרח כל"ל (*מ"ש): לח] במערב שהספלים היו למעלה בקרן וגבוהים מן הסובב ג' אמות ולא היה יכול לנסך על גביו מן הסובב ואם לא היה כבש לסובב במערב א"כ כו' (שמכ"י): לט] נ"ל כשהיה: מ] נ"ל גבי דישון (צ"ק): מא] בנ"מ נוסף ומוראה ונוצה: מב] תיבת בדרום ליתא בנ"מ. נ"ב א' במזרח דמוראה כו' (גליון). וגי' נ"ק ב' בתי דשנים היו שם א' למזרחו של כבש וא' למזרח של מזבח זה שבמזרחו של כבש שם היו נותנים מוראת העוף ונוצה דישון וכו'. וכ"ה בילקוט. וע' ת"ש: מג] כדאמרי הכא ובמסכת תמיד כל"ל (*מ"ש): מד] נ"ש השיתין (כ"י ב' ג'):

שאם היזה ולא מיצה כשירה. הא למדת פרק חטאת העוף (דף מ:) לרבי מדת מהכא לא] דלמר דתני רבי מילה דמה דמילוי חטאת העוף מעכב דמני למימר הא מני תנא דבי ר' ישמעאל היא דלמר אינו מעכב

והגשתה למזבח הוא דליף דומיא דהגשה דמנחה ומליקה לאו במזבח מדלא כתיב ומילוי: ד] **מאי קמ"ל**. קמני הזה דמה בכל מקום ומפילו למעלה מן החוט כשירה והדר מניח ה] ובלבד שיתן מחוט המיקרא ולמטה והא ליכא למימר דהזה ו] ומ"ש חזר והזה למטה קא משמע להו הזה דמה קמני ז] כל דמה משמע ללא קמני הזה מדמה: **מילה דמה**. שהחטאת טעונה מילוי אחר הזאה כדכתיב והנשאר בדם ימצה וגו' (ויקרא ה) שמקיף הגוף למזבח ודומק בית מליקתו בקיר והדם מתמצה ויורד: **בגל מקום כשירה**. כדמפרש טעמא דמילוי בחטאת יא] ללו עבודה היא ליפסל בשינוי שאפילו עקר המילוי לגמרי אהזה ולא מילה כשירה כדאמרן בתיזהו מקומן (לעיל דף נב.) והנשאר ימצה שאינו נשאר לא ימלא אלמא ליכא יב] **דסבירא ללו** מעכב ומהאי לימא קרא: **ונבלה**. שיהא הזאה נעשית לשאון מחוט המיקרא ולמטה מדם הנפש: **הא דאמרן**. דילפינן לעיל מכי חטאת היא האמור בנפשה: **אל פני המזבח**. ודלשיון לעיל לתקרן מערבית דרומית קאי: **אל יסוד המזבח**. ואמרינן בתיזהו מקומן (לעיל דף נב.) ילמד יריעתו מן הכבש בחטאות המיוחדות מיליותו מן ההיכל יג] **בסמוך** לו והיינו יסוד דרומי וכבל הדרום אין לך יסוד אלא אמה אחת בקרן מערבית דרומית כדאמרינן (שם דף נד.) אוכל בדרום ומעלה מן הכבש: **מביא הדשן**. שנותנין שם בכל בקר תרומת הדשן שכתב בה ט) ושמו אצל המזבח והוא ונולה (ויקרא ו) והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן ולקמן מייתי מינה דשמו דבר הסמוך למזבח יד] דרומית מזרחית: **שאין לך קל נעוף**. ודבר שהוא קל מאד אין נוח לזורקו למרחוק: **פעמים שכהן זורקו כו'**. כשהיה רגיל במזרח ועשית בקרן מערבית דרומית לריך לזרוק יותר משלשים אמה: **דשן**. במסכת תמיד מי שזכה בתרומת הדשן אל מחתה טו] נוטל מחתה של כסף ועלה לראש המזבח כו': **הגיע לרצפה**. לסוף הכבש: **מחזיר פניו לצפון**. טז] **כלפי** המזבח והולך למזרחו של כבש ומתקרב למזבח עד שמגיע ממקום שכלה הכבש להיותו רחוק מעל רגלי המזבח כ"א יז] אמות שהרי כשהוא מגיע לראש המזבח הוא מחזיר פניו לדרום ומשליכה לאחוריו: **לבר מן הגחלים הו'**. שלמא התם הוי בית הדשן וכשהוא עושה עושה העוף בקרן מערבית דרומית לריך לזורקה יח] כל מלכסון של כ"ב אמות שהרי (פ) מדרום יט] לצפון ממרנו לריכא כ"ב וממקום שהוא עומד עד מזרחו של כבש אין פחות מכ"ב ה] ואפי' הוא מתקרב לכבש כל אמות אא] רוחב הקרן ואין כאן אלא כ"ש תן בנגדה אמה מקום מעמדו אב] שהוא מרוחק מן הלפון לדרום לגיה הדשן שהוא עומד ברגלי המזבח ולא בסובב שכאשהיא נעשית במזרח עומד בסובב לפי שיש לו בכש קטן במזרח לפנות אימתו לסובב אבל לגד המערב אין לו [בכש] לפנות לסובב ולריך לעלות על רגלי המזבח ועומד בדרומה גג] של קרן והכי תנן בסמ' סוכה (דף מח.) גבי נסכים עלה: **ופנה לשמאל ולא תנן בה ופנה לסובב הרי** הה] מסס

שאם היזה ולא מיצה כשירה ובלבד שיתן מחוט הסיקרא ולמטה מדם הנפש: שלשה דברים כו': חטאת העוף הא דאמרן הגשות א] דכתיב [1] והגישה אל (פני) המזבח שירי הדם דכתיב [2] ואת כל דם ב] הפר ישפוך אל יסוד המזבח: מלמעלה ניסוך המים והיין ועולת העוף כשהיא רבה במזרח: ג] מ"ט רבי יוחנן אמר מפני שקרובה מבית ד] הדשן אמר רבי יוחנן בא וראה כמה גדול כחן של כהנים שאין לך קל בעופות יותר ממוראה ונוצה פעמים שהכהן זורקן יותר מבשלשים ה] אמה ו)דתנן א נטל מחתה של כסף ועלה לראש המזבח ופינה את הגחלים אילך ואילך וחתה מן המאוכלות הפנימיות ויורד הגיע לרצפה מחזיר פניו כלפי צפון והולך למזרחו של כבש כעשר אמות צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים מקום שנותנין מוראה ונוצה ודישון מזבח הפנימי והמנורה הני טפי מתלתין וחד הויין ז]מקום גברי לא חשיב: כל העולים למזבח ח]: מ"ט אמר רבי יוחנן נסכים שמא יתעשנו ועולת העוף שמא תמות בעשן ורמינהו ט] י)בא לו להקיף את המזבח מאין הוא מתחיל כ]מקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית ונותנין לו יין לנסך ג]אמר רבי יוחנן

שאם היזה ולא מיצה כשירה. הא למדת פרק חטאת העוף (דף מ:) לרבי מדת מהכא לא] דלמר דתני רבי מילה דמה דמילוי חטאת העוף מעכב דמני למימר הא מני תנא דבי ר' ישמעאל היא דלמר אינו מעכב

למעלה מן החוט כשירה והדר מניח ה] ובלבד שיתן מחוט המיקרא ולמטה והא ליכא למימר דהזה ו] ומ"ש חזר והזה למטה קא משמע להו הזה דמה קמני ז] כל דמה משמע ללא קמני הזה מדמה: **מילה דמה**. שהחטאת טעונה מילוי אחר הזאה כדכתיב והנשאר בדם ימצה וגו' (ויקרא ה) שמקיף הגוף למזבח ודומק בית מליקתו בקיר והדם מתמצה ויורד: **בגל מקום כשירה**. כדמפרש טעמא דמילוי בחטאת יא] ללו עבודה היא ליפסל בשינוי שאפילו עקר המילוי לגמרי אהזה ולא מילה כשירה כדאמרן בתיזהו מקומן (לעיל דף נב.) והנשאר ימצה שאינו נשאר לא ימלא אלמא ליכא יב] **דסבירא ללו** מעכב ומהאי לימא קרא: **ונבלה**. שיהא הזאה נעשית לשאון מחוט המיקרא ולמטה מדם הנפש: **הא דאמרן**. דילפינן לעיל מכי חטאת היא האמור בנפשה: **אל פני המזבח**. ודלשיון לעיל לתקרן מערבית דרומית קאי: **אל יסוד המזבח**. ואמרינן בתיזהו מקומן (לעיל דף נב.) ילמד יריעתו מן הכבש בחטאות המיוחדות מיליותו מן ההיכל יג] **בסמוך** לו והיינו יסוד דרומי וכבל הדרום אין לך יסוד אלא אמה אחת בקרן מערבית דרומית כדאמרינן (שם דף נד.) אוכל בדרום ומעלה מן הכבש: **מביא הדשן**. שנותנין שם בכל בקר תרומת הדשן שכתב בה ט) ושמו אצל המזבח והוא ונולה (ויקרא ו) והשליך אותה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן ולקמן מייתי מינה דשמו דבר הסמוך למזבח יד] דרומית מזרחית: **שאין לך קל נעוף**. ודבר שהוא קל מאד אין נוח לזורקו למרחוק: **פעמים שכהן זורקו כו'**. כשהיה רגיל במזרח ועשית בקרן מערבית דרומית לריך לזרוק יותר משלשים אמה: **דשן**. במסכת תמיד מי שזכה בתרומת הדשן אל מחתה טו] נוטל מחתה של כסף ועלה לראש המזבח כו': **הגיע לרצפה**. לסוף הכבש: **מחזיר פניו לצפון**. טז] **כלפי** המזבח והולך למזרחו של כבש ומתקרב למזבח עד שמגיע ממקום שכלה הכבש להיותו רחוק מעל רגלי המזבח כ"א יז] אמות שהרי כשהוא מגיע לראש המזבח הוא מחזיר פניו לדרום ומשליכה לאחוריו: **לבר מן הגחלים הו'**. שלמא התם הוי בית הדשן וכשהוא עושה עושה העוף בקרן מערבית דרומית לריך לזורקה יח] כל מלכסון של כ"ב אמות שהרי (פ) מדרום יט] לצפון ממרנו לריכא כ"ב וממקום שהוא עומד עד מזרחו של כבש אין פחות מכ"ב ה] ואפי' הוא מתקרב לכבש כל אמות אא] רוחב הקרן ואין כאן אלא כ"ש תן בנגדה אמה מקום מעמדו אב] שהוא מרוחק מן הלפון לדרום לגיה הדשן שהוא עומד ברגלי המזבח ולא בסובב לפי שיש לו בכש קטן במזרח לפנות אימתו לסובב אבל לגד המערב אין לו [בכש] לפנות לסובב ולריך לעלות על רגלי המזבח ועומד בדרומה גג] של קרן והכי תנן בסמ' סוכה (דף מח.) גבי נסכים עלה: **ופנה לשמאל ולא תנן בה ופנה לסובב הרי** הה] מסס

ולכבש ה' אמות שהכבש רחב ט"ז בשמע מינה המזבח נמלא רגלי המזבח עולה עליו לכל לד ו' אמות הרי כ"ב אמה עם רוחב הקרן ואע"פ שזה ממעל לגד הכבש בז] שלי הקרן הרי נתרחק כנגדה אמה בח] לדרום נמלא בית הדשן עומד כנגדה בלכסון של כ"ב על כ"ב וכל אמתא בריבוע אמתא ותרי חומשי בלכסונא נמלא תוספת ח' אמות וד' חומשים הרי שלשים אמות וד' טפחים גדולים ובית הדשן היה משוך ממזרחו של כבש שלשה טפחים הרי שלשים ו"ח אמה וטפח והיינו לפריך טפי (ליה) מתלתין וחדא חויין ומשמיע מקום גברא לא קחשיב [ולא הוי] להו יותר משלשים בח]: **מאי טעמא**. העולה כט] מן עולה דרך ימין ויקיף והלא דרך ימין מלוה כדלמרן לעיל [דף סב:]: **יפעמנו**. כשיקיף את המערכה בעמן המערכה וקי"ל בנמנחות (דף פו:) יין מעורן פסול: **בא לו להקיף כו'**. משמע היא במסכת תמיד גבי כהן גדול שלינו שאחר כהנים זוכות בפייס לעבודה אחת אלא עובד ומוסר ל] בכל חפלו כדתנן במסכת יומא (דף יח:) כהן גדול מקריב חלק גרשם אמר עולה זו מני מקריב זומן שהוא (מקריב) רוצה להקטיר מי שזכו בהולכת המיברים מוסיפין לו והוא עומד בגרשם המזבח וזורקן למערכה ולמאי שגמר בא להקיף כו' עד שמגיע לקרן הסיתין. וקסלקא דעתך והיין נידו אלמא לא חיישינן לשמא נתעטה

דרומית מזרחית יותר מג' אמות ולכך היה מתקרב אצל הקרן ו' אמות, וכשרבמה עולה העוף במזרח שהיו כ"ב אמות לסובב במערב א"כ כו' (שמכ"י): בל] נ"ל נשלמה: בם] נ"ל גבי דישון (צ"ק): מא] בנ"מ נוסף ומוראה ונוצה: מב] תיבת בדרום ליתא בנ"מ. נ"ב א' במזרח דמוראה כו' (גליון). וגי' נ"ק ב' בתי דשנים היו שם א' למזרחו של כבש וא' למזרח של מזבח זה שבמזרחו של כבש שם היו נותנים מוראת העוף ונוצה דישון וכו'. וכ"ה בילקוט. וע' ת"ש: מג] כדאמרי הכא ובמסכת תמיד כל"ל (*מ"ש): מד] נ"ש השיתין (כ"י ב' ג'):

תורה אור השלם

1. וְהִבְאִתָ אֶת הַמְנַחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ: ויקרא ב, ח
2. וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנוֹת מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל דַּם הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ויקרא ד, ז

ולש"נ צ"ל פסוק זה: וְמִן הַדָּם יִתֵּן עַל קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ויקרא ד, יח

מוסף רש"י

נסכים שמא יתעשנו. נעשן המערכה כסיקיפוהו סניא, שיוצר ממלגך מאה אמה יש בסיקוף סמוצפ (סוכה מח:):

שיטה מקובצת

הגשות דכתיב והגישה. פימה דהוי ליה למימר מקרא דלעיל מקרב אותם [בני אהרן] בני ס' אל פני המזבח דמיקס שמעינן מקום הגשה, וי"ל דניחא ליה למימר אלא מאי קרא משום דמרבינן מיניה כל המנחות לף מנחת חוטא ומיוחדת דמנחה, אבל עיקר הגשה ילף מהכא, ומיי"ל מיכן [ממנ] אלא דר"ש דסיין אומנה דבני כה, אבל מיניה ממנה למזבח לא ילפינן מקרא דהקרב אותם, לכך מייתי אלא קרא דכתיב היה הגשה בהדיה: **בפני** שקרובה לבית הדשן. פי' מקום שנותנין שם תרומת הדשן וליכון מזבח הפנימי והמנורה, והוא היה במזרחו של כבש לדהנן במס' תמיד (ד"ה מ"ז) הגיע לרצפה [כפף פניו לצפון והלך למזרחו של כבש כעשר אמות לבר מן הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש ג' טפחים מקום שנותנין שם מוראת הדשן ונוגע בקרן מערבית דרומית היה לריך לחזור על עקיבו ולכך נרמה להיה שם כבש קטן אצל מזבח הקה מזבח ליה לעיל (דף סב:) גבי שני כבשים קטנים יוצאים מן הכבש:

מן המאוכלות הפנימיות. פומר ר"ת דגבי גחלים של יום הכפורים (יומא מג:) לא גרסינן מן המאוכלות הפנימיות דהכא משכיון להו דשן ויום הכפורים וכן בקטרת של כל השנה בעינן גחלים דוקא כדאמר התם [2] גחלי שם יכול עוממות: **צבר את הגחלים**. משום דאמר ושמו שלא יפזר [3]: **דישון מזבח הפנימי והמנורה**. ריב"ם כיון דתרומת הדשן ודישון מזבח הפנימי והמנורה נעלעים במקומן ממאי מועלין בזה יותר מזה דתרומת הדשן מועלין כדאמר לעיל ס"פ ב"ח (דף מו.) ובדישון מזבח ומנורה תנן במעילה (דף יפ:) דלא נהגים ולא מועלים וי"ל דשמאי תרומת הדשן דגלי קרא ושמו וכי תימא כיון דנבלעין היכי משכחת בהו מעילה שמע לא היו נבלעין מיד ור"ת אומר דתרומת הדשן לא היה נבלע מלא חשיב להו ביומא (דף כא.). בהדי מיכן דנבלעין דישון [3] מזבח הפנימי והמנורה [4] ומומר ס"ר יוס טוב למיכן זו למיכה דה"ל בת"כ (סדר ויקרא פ' ט) לחשיב ב' בתי דשנים הן אחד בדרום [5] דמומלה ומולה ודישון מזבח הפנימי והמנורה ולא חשיב תרומת הדשן אף על פי שהיתה שם כדתנן [6] בתמיד ו':

דלד א מיי' פ"ב מהל' תמידין ומוספין הל"ב:
לה ב ג מיי' פ"ו מהל' מעשה הקרבנות הל"ב: